RÅDETS RAMBESLUT 2008/978/RIF

av den 18 december 2008

om en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31 och artikel 34.2 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [1], och

av följande skäl:

(1) Europeiska unionen har som mål att bevara och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Enligt slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999, särskilt punkt 33 i dessa, bör principen om ömsesidigt erkännande bli en hörnsten i det rättsliga samarbetet på både det civilrättsliga och det straffrättsliga området inom unionen.

(2) Den 29 november 2000 antog rådet, i enlighet med slutsatserna från Tammerfors, ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande på straffrättens område [2]. Det här rambeslutet är nödvändigt för att fullfölja åtgärd 5 och 6 i det programmet, som gäller ömsesidigt erkännande av bevisinhämtningsorder.

(3) I Haagprogrammet [3], som ingick i Europeiska unionens slutsatser från mötet den 4 och 5 november 2004, betonas i punkt 3.3.1 vikten av att förverkliga det övergripande åtgärdsprogrammet för att genomföra principen om ömsesidigt erkännande på straffrättens område och framhäver introduktionen av den europeiska bevisinhämtningsordern som en prioritering.

(4) Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna [4] var den första konkreta åtgärden inom straffrättsområdet för att genomföra principen om ömsesidigt erkännande.

(5) Rådets rambeslut 2003/577/RIF av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial [5] är inriktat på behovet av omgående ömsesidigt erkännande av beslut om att förhindra förstöring, omvandling, flyttning, överföring eller överlåtelse av bevisning. Rambeslutet behandlar dock bara en aspekt av det straffrättsliga samarbetet i bevisfrågor, och efterföljande överföring av bevismaterial är lämnat till förfarandet för ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

(6) Det är därför nödvändigt att ytterligare förbättra det rättsliga samarbetet genom att tillämpa principen om ömsesidigt erkännande på rättsliga beslut genom en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar och uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden.

(7) Den europeiska bevisinhämtningsordern får användas för att inhämta alla föremål, handlingar och uppgifter som kan behöva användas i straffrättsliga förfaranden för vilka den får utfärdas. Detta får till exempel omfatta föremål, handlingar och uppgifter som erhållits från tredje man eller som inhämtats genom husrannsakan, inklusive i den misstänktes privata utrymmen, historiska uppgifter om användning av tjänster, inklusive ekonomiska transaktioner, historiska protokoll från uttalanden, intervjuer och förhör, samt andra protokoll, inklusive resultat från särskilda utredningsåtgärder.

(8) Principen om ömsesidigt erkännande är baserad på en hög grad av tillit mellan medlemsstaterna. För att öka denna tillit bör rambeslutet innehålla betydande garantier till skydd för grundläggande rättigheter. Den europeiska bevisinhämtningsordern bör därför endast kunna utfärdas av domare, domstolar, undersökningsdomare, allmänna åklagare och vissa andra rättsliga myndigheter som utses av medlemsstaterna i enlighet med detta rambeslut.

(9) Detta rambeslut har antagits i enlighet med artikel 31 i fördraget och omfattar därför rättsligt samarbete enligt denna artikels mening, i syfte att bistå vid bevisinhämtning för sådana förfaranden som fastställs i artikel 5 i detta rambeslut. Även om andra myndigheter än domare, domstolar, undersökningsdomare och allmänna åklagare kan medverka vid sådan bevisinhämtning i enlighet med artikel 2 c ii, omfattar detta rambesluts tillämpningsområde inte polis-, tull- och gränssamarbete samt administrativt samarbete vilka regleras av andra bestämmelser i fördragen.

[1] EUT C 103 E, 29.4.2004, s. 452.
[2] EGT C 12, 15.1.2001, s. 10.
[3] EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.
[4] EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.
[5] EUT L 196, 2.8.2003, s. 45.

(10) Definitionen av begreppet ”husrannsakan eller beslag” bör inte åberopas för tillämpning av andra instrument som är tillämpliga mellan medlemsstaterna, särskilt inte Europarådets konvention om inbördes rättshjälp i brottmål av den 20 april 1959 och de instrument som kompletterar denna.

(11) En europeisk bevisinhämtningsorder bör utfärdas endast när inhämtandet av de begärda föremålen, handlingarna eller uppgifterna är nödvändigt och proportionerligt för de straffrättsliga eller övriga förfaranden som är aktuella. Dessutom bör en europeisk bevisinhämtningsorder utfärdas endast när de berörda föremålen, handlingarna eller uppgifterna kan erhållas i enlighet med den utfärdande statens lagstiftning i ett jämförbart fall. Ansvaret för att säkerställa att dessa villkor följs bör ligga hos den utfärdande myndigheten. Skälen för att inte erkänna eller verkställa ett beslut bör därför inte omfatta dessa frågor.

(12) Den verkställande myndigheten bör inhämta de begärda föremålen, handlingarna eller uppgifterna på det minst ingripande sättet.

(13) När det gäller uppgifter i elektronisk form som inte är lokaliserade i den verkställande staten bör den verkställande myndigheten ha skyldighet att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern endast i den utsträckning detta är möjligt enligt den verkställande statens lagstiftning.

(14) Det bör, om det vid införlivandet av artikel 12 så föreskrivs i den utfärdande statens nationella lag, vara möjligt för den utfärdande myndigheten att anmoda den verkställande myndigheten att följa preciserade formaliteter och förfaranden för rättsliga eller administrativa processer som kan underlätta att begärda bevis godtas i den utfärdande staten, exempelvis att dokument förses med officiella stämplar, att en företrädare för den utfärdande staten närvarar eller att tider och datum registreras för att skapa en beviskedja. Tvångsåtgärder bör inte omfattas av sådana formaliteter och förfaranden.

(15) Verkställighet av en europeisk bevisinhämtningsorder bör, i så hög grad som är möjligt och med förbehåll för grundläggande garantier enligt nationell lagstiftning, ske i enlighet med de formaliteter och förfaranden som uttryckligen anges av den utfärdande staten.

(16) För att garantera effektivitet i det straffrättsliga samarbetet bör möjligheterna att vägra erkänna eller verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern, liksom att skjuta upp verkställigheten, vara begränsade. Särskilt bör det inte vara möjligt att för vissa brottskategorier vägra verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder med motiveringen att den gärning som beslutet grundar sig på inte utgör ett brott enligt den verkställande statens nationella lagstiftning (dubbel straffbarhet).

(17) Det bör vara möjligt att vägra en europeisk bevisinhämtningsorder om erkännande eller verkställighet av denna i den verkställande staten skulle innebära ett brott mot immunitet eller privilegier i den staten. Det finns ingen gemensam definition av begreppen immunitet eller privilegier inom Europeiska unionen och det överlåts därför till den nationella lagstiftningen att exakt definiera dessa begrepp, som kan inbegripa skydd som gäller medicinska och juridiska yrken, men som inte bör tolkas på ett sätt som skulle strida mot skyldigheten att avskaffa vissa grunder för vägran enligt artikel 7 i rådets akt av den 16 oktober 2001 om att i enlighet med artikel 34 i fördraget om Europeiska unionen upprätta protokollet till konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater [1].

(18) Det bör vara möjligt att vägra att erkänna eller verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder, om verkställigheten skulle skada viktiga nationella säkerhetsintressen, äventyra informationskällan eller innebära att sekretessbelagda uppgifter om särskild underrättelseverksamhet används. Ett sådant skäl för att vägra erkännande eller verkställighet godtas emellertid endast när och i den mån som föremålen, handlingarna eller uppgifterna av dessa skäl inte används som bevis i ett liknande nationellt ärende.

(19) De särskilda bestämmelserna i artikel 13.3 jämförd med artikel 13.1 f i påverkar inte hur och i vilken omfattning de övriga skälen för vägran i artikel 13.1 genomförs.

(20) Tidsfrister behövs för att garantera ett snabbt, effektivt och konsekvent samarbete när det gäller att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter i syfte att använda dessa i straffrättsliga förfaranden i Europeiska unionen.

(21) Varje medlemsstat har i sin lagstiftning rättsmedel tillgängliga mot de sakskäl som ligger bakom beslut om att inhämta bevis, inklusive om beslutet är nödvändigt och proportionerligt, även om dessa rättsmedel kan skilja sig åt mellan medlemsstaterna och tillämpas i olika skeden i förfarandet.

(22) Det är nödvändigt att införa en mekanism som gör det möjligt att bedöma rambeslutets effektivitet.

[1] EGT C 326, 21.11.2001, s. 1.

(23) Eftersom målet med detta rambeslut, nämligen att ersätta systemet för ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan medlemsstaterna när det gäller att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, får rådet anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen som det hänvisas till i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i den senare av dessa artiklar går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(24) De personuppgifter som behandlas i samband med genomförandet av detta rambeslut kommer att skyddas i enlighet med tillämpliga instrument, inbegripet principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, och genom det kompletterande skydd som följer av detta rambeslut, i överensstämmelse med artikel 23 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater ([1]).

(25) Den europeiska bevisinhämtningsordern bör samexistera med befintliga förfaranden för ömsesidig hjälp, men en sådan samexistens bör betraktas som övergående tills, i enlighet med Haagprogrammet, de typer av bevisinhämtning som inte omfattas av detta rambesluts tillämpningsområde också blir föremål för ett instrument för ömsesidigt erkännande vars antagande kommer att leda till ett komplett system för ömsesidigt erkännande som ersätter förfaranden för ömsesidig hjälp.

(26) Medlemsstaterna uppmanas att för egen räkning och i Europeiska unionens intresse upprätta tabeller som i största möjliga utsträckning visar sambandet mellan bestämmelserna i detta rambeslut och de nationella genomförandeåtgärderna och överlämna dessa till kommissionen tillsammans med texten till den nationella lag genom vilken detta rambeslut genomförs.

(27) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns genom artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och som återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt kapitel VI. Ingenting i detta rambeslut får tolkas som ett förbud att vägra verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder om det på grundval av objektiva faktorer finns skäl att tro att bevisinhämtningsordern har utfärdats för att lagföra eller straffa en person på grund av dennes kön, ras eller etniska ursprung, religion, sexuella läggning, nationalitet, språk eller politiska uppfattning eller att denna persons ställning kan skadas av något av dessa skäl.

(28) Detta rambeslut hindrar inte någon medlemsstat från att tillämpa sina konstitutionella regler om prövning i laga ordning, föreningsfrihet, tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier.

(29) Detta rambeslut påverkar inte medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten enligt artikel 33 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

DEN EUROPEISKA BEVISINHÄMTNINGSORDERN

Artikel 1

Definition av den europeiska bevisinhämtningsordern och skyldighet att verkställa ordern

1. Den europeiska bevisinhämtningsordern ska vara ett rättsligt beslut, utfärdat av en behörig myndighet i en medlemsstat i syfte att inhämta föremål, handlingar och uppgifter från en annan medlemsstat för användning i sådana förfaranden som avses i artikel 5.

2. Medlemsstaterna ska verkställa varje europeisk bevisinhämtningsorder på grundval av principen om ömsesidigt erkännande och i enlighet med bestämmelserna i detta rambeslut.

3. Detta rambeslut ska inte påverka skyldigheten att iaktta de grundläggande rättigheter och de grundläggande rättsprinciper som återges i artikel 6 i fördraget, och alla skyldigheter som åligger rättsliga myndigheter i detta avseende ska kvarstå opåverkade.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut avses med

a) *utfärdande stat:* den medlemsstat i vilken den europeiska bevisinhämtningsordern har utfärdats,

b) *verkställande stat:* den medlemsstat på vars territorium föremålen, handlingarna eller uppgifterna är lokaliserade eller, när det gäller uppgifter i elektronisk form, är direkt tillgängliga i enlighet med den verkställande statens lagstiftning,

c) *utfärdande myndighet:*

i) en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare, eller

([1]) EGT C 197, 12.7.2000, s. 1.

ii) en annan rättslig myndighet, enligt den utfärdande statens definition, som i det enskilda fallet handlar i egenskap av utredande myndighet i straffrättsliga förfaranden, med behörighet att besluta om bevisinhämtning i gränsöverskridande fall i enlighet med nationell lagstiftning,

d) *verkställande myndighet:* en myndighet som enligt den nationella lagstiftning som genomför detta rambeslut har behörighet att erkänna eller verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder i enlighet med detta rambeslut,

e) *husrannsakan eller beslag:* alla straffrättsliga åtgärder enligt vilka en fysisk eller juridisk person under rättsligt tvång är förpliktigad att tillhandhålla eller medverka till tillhandahållandet av föremål, handlingar eller uppgifter och vilka, om de inte åtlyds, kan verkställas utan denna persons samtycke eller medföra en påföljd.

Artikel 3

Utseende av behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska underrätta rådets generalsekretariat om vilken eller vilka myndigheter som enligt nationell lag är behöriga enligt artikel 2 c och 2 d, när medlemsstaten är utfärdande stat eller verkställande stat.

2. De medlemsstater som önskar använda sig av möjligheten att utse en central myndighet eller flera centrala myndigheter i enlighet med artikel 8.2 ska lämna information om sin/sina centrala myndighet/er till rådets generalsekretariat. Dessa anvisningar ska vara bindande för myndigheterna i den utfärdande staten.

3. Rådets generalsekretariat ska hålla den erhållna informationen tillgänglig för alla medlemsstater och för kommissionen.

Artikel 4

Tillämpningsområde för den europeiska bevisinhämtningsordern

1. Utan att punkt 2 i denna artikel åsidosätts får den europeiska bevisinhämtningsordern utfärdas på de villkor som anges i artikel 7 för att i den verkställande staten inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som behövs i den utfärdande staten i förfaranden som anges i artikel 5. Den europeiska bevisinhämtningsordern ska omfatta de föremål, handlingar och uppgifter som specificeras i denna.

2. Den europeiska bevisinhämtningsordern får inte utfärdas i syfte att begära att den verkställande myndigheten ska

a) hålla förhör, inhämta vittnesmål eller inleda andra former av utfrågningar av misstänkta, vittnen, sakkunniga eller någon annan part,

b) genomföra kroppsundersökningar eller inhämta kroppsmaterial eller biometriska uppgifter direkt från en persons kropp, inbegripet DNA-prover eller fingeravtryck,

c) i realtid inhämta information, till exempel genom avlyssning av kommunikation, hemlig övervakning eller övervakning av bankkonton,

d) genomföra analyser av befintliga föremål, handlingar eller uppgifter, och

e) inhämta kommunikationsuppgifter som har bevarats av leverantörer av offentligt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller offentligt kommunikationsnät.

3. Utbyte av information om brottmålsdomar från kriminalregistret ska genomföras enligt rådets beslut 2005/876/RIF av den 21 november 2005 om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret [1] och andra relevanta instrument.

4. Den europeiska bevisinhämtningsordern får utfärdas för inhämtande av föremål, handlingar eller uppgifter som omfattas av punkt 2, om föremålen, handlingarna eller uppgifterna redan finns i den verkställande myndighetens besittning innan bevisinhämtningsordern utfärdas.

5. Utan hinder av punkt 1 ska den europeiska bevisinhämtningsordern, om den utfärdande myndigheten så anger, även omfatta andra föremål, handlingar eller uppgifter som den verkställande myndigheten upptäcker under verkställigheten av ordern och utan ytterligare undersökningar anser vara relevanta för de förfaranden för vilka ordern utfärdades.

6. Utan hinder av punkt 2 får den europeiska bevisinhämtningsordern, om den utfärdande myndigheten så begär, även omfatta inhämtande av vittnesmål från personer som är närvarande vid verkställigheten av bevisinhämtningsordern och har direkt anknytning till det ärende som denna avser. De i den verkställande staten relevanta regler som är tillämpliga i nationella ärenden ska också kunna tillämpas när det gäller inhämtande av sådana vittnesmål.

Artikel 5

Förfaranden för vilka den europeiska bevisinhämtningsordern får utfärdas

Den europeiska bevisinhämtningsordern får utfärdas

a) med avseende på straffrättsliga förfaranden som inletts hos eller ska tas upp inför en rättslig myndighet avseende en straffbar gärning enligt lagen i den utfärdande staten,

[1] EUT L 322, 9.12.2005, s. 33.

b) vid förfaranden som inletts hos administrativa myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning såsom överträdelser av rättsregler, och då beslutet kan leda till förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål,

c) vid förfaranden som inletts hos rättsliga myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning såsom överträdelser av rättsregler, och då beslutet kan leda till fortsatta förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål, och

d) i samband med de förfaranden som anges i punkterna a, b och c vilka hänför sig till brott eller överträdelser för vilka en juridisk person kan ställas till ansvar eller bestraffas i den utfärdande staten.

Artikel 6

Den europeiska bevisinhämtningsorderns innehåll och form

1. Den europeiska bevisinhämtningsordern som återges i formuläret i bilagan, ska fyllas i och undertecknas av den utfärdande myndigheten, som också ska intyga att innehållet är riktigt.

2. Den europeiska bevisinhämtningsordern ska av den utfärdande staten utfärdas på eller översättas till ett språk som är officiellt i den verkställande staten.

Varje medlemsstat får, när detta rambeslut antas eller vid en senare tidpunkt, i en förklaring som ska deponeras hos rådets generalsekretariat ange att den kommer att godta bevisinhämtningsorder eller en översättning av en bevisinhämtningsorder till ett eller flera andra av de officiella språken vid unionens institutioner.

AVDELNING II

FÖRFARANDEN OCH RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER SOM SKA IAKTTAS AV DEN UTFÄRDANDE STATEN

Artikel 7

Villkor för utfärdande av den europeiska bevisinhämtningsordern

Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att den europeiska bevisinhämtningsordern endast utfärdas när den utfärdande myndigheten har förvissat sig om att följande villkor är uppfyllda:

a) Inhämtandet av de efterfrågade föremålen, handlingarna eller uppgifterna är nödvändigt och proportionerligt till syftet med de förfaranden som avses i artikel 5.

b) Föremålen, handlingarna eller uppgifterna kan i jämförbara fall erhållas med stöd av lagstiftningen i den utfärdande staten, om de fanns tillgängliga på den utfärdande statens territorium, även om andra processuella åtgärder då skulle tillämpas.

Den utfärdande staten ska göra en bedömning i varje enskilt fall när det gäller dessa villkor.

Artikel 8

Översändande av den europeiska bevisinhämtningsordern

1. Den europeiska bevisinhämtningsordern får översändas till den behöriga myndigheten i en medlemsstat där den behöriga myndigheten i den utfärdande staten med rimliga skäl kan anta att relevanta föremål, handlingar eller uppgifter är lokaliserade eller, när det gäller uppgifter i elektronisk form, är direkt tillgängliga i enlighet med den verkställande statens lagstiftning. Den utfärdande myndigheten ska utan dröjsmål översända den europeiska bevisinhämtningsordern till den verkställande myndigheten på ett sätt som gör det möjligt för den verkställande staten att få en skriftlig uppteckning och att fastställa äktheten. All vidare officiell kommunikation ska ske direkt mellan den utfärdande och den verkställande myndigheten.

2. Varje medlemsstat får utse en central myndighet eller, om det föreskrivs i dess rättssystem, flera centrala myndigheter för att biträda de behöriga myndigheterna. En medlemsstat får, om organisationen av dess interna rättssystem så kräver, låta sin/sina centrala myndighet/er ansvara för det administrativa översändandet och mottagandet av den europeiska bevisinhämtningsordern samt för annan officiell korrespondens i anslutning härtill.

3. Om den utfärdande myndigheten så önskar, kan översändandet ske genom det europeiska rättsliga nätverkets säkra telekommunikationssystem.

4. Om den verkställande myndigheten inte är känd, ska den utfärdande myndigheten göra de efterforskningar som krävs för att erhålla informationen från den verkställande staten, inklusive via det europeiska rättsliga nätverkets kontaktpunkter.

5. Om den myndighet i den verkställande staten som tar emot den europeiska bevisinhämtningsordern saknar behörighet att erkänna beslutet och att vidta nödvändiga åtgärder för dess verkställighet, ska denna myndighet på eget initiativ översända bevisinhämtningsordern till den verkställande myndigheten och underrätta den utfärdande myndigheten om detta.

6. Alla svårigheter rörande översändandet eller äktheten av de handlingar som behövs för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern ska behandlas genom direkta kontakter mellan de berörda utfärdande och verkställande myndigheterna, eller, i förekommande fall, med bistånd av medlemsstaternas centrala myndigheter.

Artikel 9

Europeisk bevisinhämtningsorder med anknytning till tidigare bevisinhämtningsorder eller beslut om frysning

1. Om den utfärdande myndigheten utfärdar en europeisk bevisinhämtningsorder som kompletterar en tidigare europeisk bevisinhämtningsorder eller som är en uppföljning av ett beslut om frysning som översänts inom ramen för rambeslut 2003/577/RIF, ska detta anges i den europeiska bevisinhämtningsordern enligt formuläret i bilagan.

2. Om den utfärdande myndigheten enligt gällande bestämmelser deltar vid verkställigheten av denna order i den verkställande staten, får den, utan att detta påverkar de förklaringar som gjorts i enlighet med artikel 3.2, rikta en europeisk bevisinhämtningsorder som kompletterar den tidigare ordern direkt till den behöriga verkställande myndigheten i samband med sin närvaro i den staten.

Artikel 10

Villkor för användning av personuppgifter

1. Den utfärdande staten får använda personuppgifter som den inhämtat enligt detta rambeslut för följande ändamål:

a) Förfaranden för vilka en europeisk bevisinhämtningsorder får utfärdas.

b) Andra rättsliga eller administrativa förfaranden med direkt anknytning till de förfaranden som avses i led a.

c) Förebyggande av ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten.

För alla andra syften än de som anges i leden a, b och c får personuppgifter som inhämtats enligt detta rambeslut användas endast efter på förhand inhämtat samtycke från den verkställande staten, om inte den utfärdande staten har inhämtat samtycke från den person som uppgifterna gäller.

2. Beroende på omständigheterna i det enskilda fallet får den verkställande staten begära att den medlemsstat till vilken personuppgifterna har översänts meddelar hur uppgifterna har använts.

3. Denna artikel ska inte tillämpas på personuppgifter inhämtade av en medlemsstat enligt detta rambeslut om dessa har sitt ursprung i den medlemsstaten.

AVDELNING III

FÖRFARANDEN OCH RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER SOM SKA IAKTTAS AV DEN VERKSTÄLLANDE STATEN

Artikel 11

Erkännande och verkställighet

1. Den verkställande staten ska utan krav på vidare formaliteter erkänna en europeisk bevisinhämtningsorder som översänts i enlighet med artikel 8 och utan dröjsmål vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa ordern på samma sätt som en myndighet i den verkställande staten skulle inhämta föremålen, handlingarna eller uppgifterna, såvida inte denna myndighet beslutar att åberopa något av skälen för att vägra erkännande eller verkställighet enligt artikel 13 eller något av skälen för att skjuta upp verkställigheten enligt artikel 16.

2. Den verkställande staten ska ansvara för att välja de åtgärder som enligt dess nationella lagstiftning säkerställer tillhandahållandet av de föremål, handlingar eller uppgifter som söks genom en europeisk bevisinhämtningsorder och för att besluta huruvida det är nödvändigt att använda tvångsåtgärder för att tillhandahålla hjälpen. Varje åtgärd som blir nödvändig genom den europeiska bevisinhämtningsordern ska vidtas i enlighet med den verkställande statens förfaranderegler.

3. Varje medlemsstat ska se till

i) att varje åtgärd som skulle vara tillgänglig i ett liknande nationellt ärende i den verkställande staten också finns tillgänglig för verkställigheten av en europeisk bevisinhämtningsorder, och

ii) att åtgärder, inklusive husrannsakan eller beslag, finns tillgängliga för verkställigheten av en europeisk bevisinhämtningsorder, när den avser något av de brott som anges i artikel 14.2.

4. Om den utfärdande myndigheten inte är en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare och den europeiska bevisinhämtningsordern inte har godkänts av någon av dessa myndigheter i den utfärdande staten, får den verkställande myndigheten i ett enskilt fall besluta att ingen husrannsakan eller beslag får göras för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern. Innan den verkställande myndigheten beslutar detta ska den samråda med den utfärdande statens behöriga myndighet.

5. En medlemsstat får när det här rambeslutet antas lämna en förklaring eller senare göra en anmälan till rådets generalsekretariat med krav på ett sådant godkännande i samtliga fall där den utfärdande myndigheten inte är en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare och där beslut om åtgärder som är nödvändiga för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern ska fattas eller övervakas av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare, i enlighet med lagstiftningen i den verkställande staten i ett liknande nationellt ärende.

Artikel 12

Formaliteter i den verkställande staten

Den verkställande myndigheten ska rätta sig efter de särskilda formaliteter och förfaranden som uttryckligen anges av den utfärdande myndigheten, såvida inte annat föreskrivs i detta rambeslut och sådana formaliteter och förfaranden inte strider mot de grundläggande rättsprinciperna i den verkställande staten. Denna artikel ska inte medföra någon skyldighet att vidta tvångsåtgärder.

Artikel 13

Skäl för att vägra erkännande eller verkställighet

1. Erkännande eller verkställande av den europeiska bevisinhämtningsordern får vägras i den verkställande staten

a) om verkställigheten skulle inkräkta på principen om ne bis in idem,

b) om den europeiska bevisinhämtningsordern, i sådana fall som avses i artikel 14.3, gäller gärningar som inte utgör brott enligt lagen i den verkställande staten,

c) om det i det särskilda fallet inte är möjligt att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern genom de åtgärder som den verkställande myndigheten har till sitt förfogande enligt artikel 11.3,

d) om det enligt lagen i den verkställande staten finns immunitet eller privilegier som gör det omöjligt att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern,

e) om den europeiska bevisinhämtningsordern, i något av de fall som avses i artikel 11.4 eller 11.5, inte har godkänts,

f) om den europeiska bevisinhämtningsordern avser brott som

i) enligt lagen i den verkställande staten anses helt eller till en större eller väsentlig del ha begåtts inom dess territorium eller på en plats som är likvärdig med dess territorium, eller

ii) begicks utanför den utfärdande statens territorium och det enligt den verkställande statens lagstiftning inte är möjligt att inleda rättsliga förfaranden med avseende på sådana brott om de begås utanför den statens territorium,

g) om verkställigheten i ett enskilt fall skulle skada väsentliga nationella säkerhetsintressen, äventyra informationskällan eller innebära användning av sekretessbelagda uppgifter om särskild underrättelseverksamhet, eller

h) om det formulär som tillhandahålls i bilagan är ofullständigt eller uppenbart felaktigt och inte har fyllts i till fullo eller korrigerats inom en rimlig tidsfrist som den verkställande myndigheten fastställt.

2. Beslut om att vägra erkännande eller verkställighet av den europeiska bevisinhämtningsordern enligt punkt 1 ska fattas av domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i den verkställande staten. När en europeisk bevisinhämtningsorder har utfärdats av en sådan rättslig myndighet som avses i artikel 2 c ii och denna order inte har godkänts av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i den utfärdande staten, kan beslutet även fattas av en annan rättslig myndighet som är behörig enligt lagen i den verkställande staten, om detta föreskrivs i den lagen.

3. Varje beslut enligt punkt 1 f i avseende brott som delvis begåtts på den verkställande statens territorium, eller på en plats som är likvärdig med dess territorium, ska fattas vid speciella omständigheter och från fall till fall av de behöriga myndigheter som avses i punkt 2 med beaktande av de särskilda omständigheterna i ärendet, särskilt huruvida en större eller väsentlig del av agerandet i fråga har begåtts i den utfärdande staten, huruvida den europeiska bevisinhämtningsordern avser en gärning som inte utgör ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning och huruvida det skulle bli nödvändigt att utföra en husrannsakan eller ett beslag för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern.

4. Om en behörig myndighet överväger att utnyttja skälet för vägran enligt punkt 1 f i, ska den samråda med Eurojust innan den fattar beslutet.

Om en behörig myndighet inte är tillfredsställd med Eurojusts yttrande, ska medlemsstaterna se till att den motiverar sitt beslut och underrättar rådet.

5. I fall som avses i punkt 1 a, 1 g och 1 h ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten, innan den fattar beslut om att helt eller delvis vägra erkänna eller verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder, på lämpligt sätt samråda med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och när så är lämpligt anmoda denna att utan dröjsmål tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter.

Artikel 14

Dubbel straffbarhet

1. Erkännande eller verkställighet av den europeiska bevisinhämtningsordern ska inte bli föremål för kontroll av dubbel straffbarhet, om det inte är nödvändigt att genomföra husrannsakan eller beslag.

2. Om det är nödvändigt att genomföra husrannsakan eller beslag för att verkställa bevisinhämtningsordern, ska följande brott, som de definieras i lagen i den utfärdande staten, inte under några omständigheter vara föremål för kontroll av dubbel straffbarhet, förutsatt att de i den utfärdande medlemsstaten är belagda med fängelse eller frihetsberövande straff på upp till minst tre år:

— Deltagande i en kriminell organisation.

— Terrorism.

— Människohandel.

— Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.

— Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.

— Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.

— Korruption.

— Bedrägeri, inklusive bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ([1]).

— Tvätt av vinning av brott.

— Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.

— It-brottslighet.

— Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.

— Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse.

— Mord och grov misshandel.

— Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.

— Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.

— Rasism och främlingsfientlighet.

— Organiserad stöld eller väpnat rån.

— Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.

— Svindleri.

— Beskyddarverksamhet och utpressning.

— Förfalskning och piratkopiering.

— Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.

— Förfalskning av betalningsmedel.

— Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxtsubstanser.

— Olaglig handel med nukleära eller radioaktiva ämnen.

— Handel med stulna fordon.

— Våldtäkt.

— Mordbrand.

— Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet.

— Kapning av flygplan eller fartyg.

— Sabotage.

3. Om den europeiska bevisinhämtningsordern inte relateras till något av de brott som förtecknas i punkt 2 och verkställigheten av ordern skulle kräva husrannsakan eller beslag, får erkännande eller verkställighet av den europeiska bevisinhämtningsordern omfattas av krav på dubbel straffbarhet.

I fråga om brott rörande skatter eller avgifter, tullar och valutatransaktioner, är det inte möjligt att vägra erkännande eller verkställighet med motiveringen att lagen i den verkställande staten inte föreskriver samma typ av skatt eller avgift eller inte innehåller samma bestämmelser om skatter, avgifter, tullar eller valutatransaktioner som lagen i den utfärdande staten.

4. Kravet på dubbel straffbarhet enligt punkt 3 ska granskas ytterligare av rådet senast den 19 januari 2014 mot bakgrund av alla uppgifter som har överlämnats till rådet.

5. Rådet får, efter att ha hört Europaparlamentet i enlighet med artikel 39.1 i fördraget, enhälligt besluta att lägga till andra typer av brott i förteckningen i punkt 2.

Artikel 15

Tidsfrister för erkännande, verkställighet och översändande

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att hålla de tidsfrister som föreskrivs i denna artikel. Om den utfärdande myndigheten i den europeiska bevisinhämtningsordern har angivit att det, på grund av tidsfrister i förfarandet eller andra särskilt brådskande omständigheter, är nödvändigt med en kortare tidsfrist, ska den verkställande myndigheten ta största möjliga hänsyn till detta krav.

2. Beslut om att vägra erkännande eller verkställighet ska fattas så snart som möjligt och, utan att det inverkar på punkt 4, senast 30 dagar efter det att den behöriga verkställande myndigheten mottog den europeiska bevisinhämtningsordern.

3. Såvida det inte finns grunder för uppskjutande enligt artikel 16 eller den verkställande myndigheten inte redan har de föremål, handlingar eller uppgifter som begärts i sin besittning, ska den verkställande myndigheten utan dröjsmål och utan att det inverkar på punkt 4 senast sextio dagar efter det att den behöriga verkställande myndigheten mottog den europeiska bevisinhämtningsordern, ta dessa föremål, handlingar eller uppgifter i besittning.

([1]) EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

4. Om det inte är praktiskt möjligt för den behöriga verkställande myndigheten i ett enskilt fall att hålla tidsfristen i punkt 2 respektive punkt 3, ska den utan dröjsmål på valfritt sätt underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och ange skälen till förseningen och hur lång tid som uppskattningsvis behövs för att åtgärden ska kunna vidtas.

5. Såvida inte användandet av ett rättsmedel pågår enligt artikel 18 eller det finns grunder för uppskjutande enligt artikel 16, ska den verkställande staten utan onödigt dröjsmål till den utfärdande staten översända de föremål, handlingar eller uppgifter som inhämtats enligt den europeiska bevisinhämtningsordern.

6. När den verkställande myndigheten översänder de föremål, handlingar eller uppgifter som inhämtats, ska den ange om den kräver att de ska återlämnas till den verkställande staten så snart som de inte längre behövs i den utfärdande staten.

Artikel 16

Grunder för uppskjutande av erkännande eller verkställighet

1. Erkännande av den europeiska bevisinhämtningsordern får skjutas upp i den verkställande staten om

a) det formulär som tillhandahålls i bilagan är ofullständigt eller uppenbarligen felaktigt ifyllt, till dess att formuläret har fyllts i eller korrigerats, eller

b) i något av de fall som avses i artikel 11.4 eller 11.5, den europeiska bevisinhämtningsordern inte har godkänts, till dess att godkännande har getts.

2. Verkställighet av den europeiska bevisinhämtningsordern får skjutas upp i den verkställande staten, om

a) verkställigheten riskerar att inverka menligt på en pågående brottsutredning eller lagföring av brott, under den tid som den verkställande staten bedömer skäligt, eller

b) de berörda föremålen, handlingarna eller uppgifterna redan används inom ramen för andra förfaranden, till dess att de inte längre behövs för detta ändamål.

3. Beslut att skjuta upp erkännande eller verkställighet av den europeiska bevisinhämtningsordern enligt punkterna 1 eller 2 ska fattas av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i den verkställande staten. När den europeiska bevisinhämtningsordern har utfärdats av en sådan rättslig myndighet som avses i artikel 2 c ii och ordern inte har godkänts av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i den utfärdande staten, kan beslutet även fattas av en annan rättslig myndighet som är behörig enligt lagen i den verkställande staten, om detta föreskrivs i den lagen.

4. Så snart som skälet för uppskjutandet inte längre föreligger ska den verkställande myndigheten genast vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern och underrätta behörig myndighet i den utfärdande staten om detta på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.

Artikel 17

Upplysningsplikt

Den verkställande myndigheten ska informera den utfärdande myndigheten om följande:

1. Omedelbart och på valfritt sätt

a) om den verkställande myndigheten i samband med verkställigheten av den europeiska bevisinhämtningsordern, utan ytterligare undersökningar, anser det lämpligt att vidta utredningsåtgärder som ursprungligen inte var planerade eller som inte närmare kunde anges när bevisinhämtningsordern utfärdades, så att den utfärdande myndigheten kan vidta ytterligare åtgärder i det enskilda fallet,

b) om den behöriga myndigheten i den verkställande staten fastställer att ordern inte verkställdes på ett sätt som överensstämmer med lagen i den verkställande staten,

c) om den verkställande myndigheten i ett enskilt fall fastställer att den inte kan iaktta de formaliteter och förfaranden som uttryckligen anges av den utfärdande myndigheten i enlighet med artikel 12.

På begäran av den utfärdande myndigheten ska informationen utan dröjsmål bekräftas på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.

2. Utan dröjsmål och på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning

a) om översändande av en europeisk bevisinhämtningsorder till den behöriga myndighet som ansvarar för verkställigheten i enlighet med artikel 8.5,

b) om varje beslut som antas i enlighet med artikel 15.2 om att inte erkänna eller verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder samt om skälen till beslutet,

c) om att verkställighet eller erkännande av en europeisk bevisinhämtningsorder har skjutits upp, om skälen till detta och om möjligt hur långt uppskovet väntas bli,

d) om att det är omöjligt att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern på grund av att föremålen, handlingarna eller uppgifterna har försvunnit, har förstörts, inte kan återfinnas på den plats som anges i ordern, eller på grund av att beskrivningen av den plats där föremålen, handlingarna eller uppgifterna ska finnas inte är tillräckligt exakt, ens efter samråd med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten.

Artikel 18

Rättsmedel

1. Medlemsstaterna ska införa de bestämmelser som är nödvändiga för att se till att alla berörda parter, inbegripet tredje man i god tro, har tillgång till rättsmedel mot erkännande och verkställighet av en europeisk bevisinhämtningsorder i enlighet med artikel 11, i syfte att tillvarata sina berättigade intressen. Medlemsstaterna får begränsa möjligheterna till rättsmedel enligt denna punkt till fall där den europeiska bevisinhämtningsordern verkställs med hjälp av tvångsåtgärder. Talan ska väckas vid en domstol i den verkställande staten i enlighet med den statens lagstiftning.

2. De sakliga skälen för utfärdandet av den europeiska bevisinhämtningsordern, inklusive huruvida de villkor som fastställs i artikel 7 är uppfyllda, får endast bestridas genom en talan inför en domstol i den utfärdande staten. Den utfärdande staten ska se till att de rättsmedel som finns tillgängliga i ett jämförbart nationellt fall kan tillämpas.

3. Medlemsstaterna ska se till att tidsfrister för att väcka talan i enlighet med punkterna 1 och 2 tillämpas på ett sätt som garanterar berörda parter ett effektivt rättsmedel.

4. Om talan väcks i den verkställande staten, ska den rättsliga myndigheten i den utfärdande staten underrättas om detta och om grunderna för talan, så att den kan lägga fram de synpunkter som den anser nödvändiga. Den ska underrättas om ärendets utgång.

5. Den utfärdande och den verkställande myndigheten ska vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta tillvaratagandet av rätten att väcka sådan talan som avses i punkterna 1 och 2, särskilt genom att förse berörda parter med relevant och adekvat information.

6. Den verkställande staten får skjuta upp översändandet av föremål, handlingar och uppgifter i avvaktan på resultatet av tillämpningen av ett rättsmedel.

Artikel 19

Ersättning

1. Om den verkställande staten enligt sin lagstiftning är ansvarig för skada som orsakats någon av de parter som avses i artikel 18 på grund av verkställighet av en europeisk bevisinhämtningsorder som översänts till denna enligt artikel 8, ska den utfärdande staten, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 18.2, ersätta den verkställande staten för skadestånd som på grund av detta ansvar betalas ut till den berörda parten, utom om och i den mån skadan eller en del av skadan beror på den verkställande statens agerande.

2. Punkt 1 ska inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas nationella lagstiftning om fysiska eller juridiska personers anspråk på skadestånd.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Övervakning av rambeslutets effektivitet

1. En medlemsstat som vid verkställighet av europeiska bevisinhämtningsorder vid upprepade tillfällen har haft problem med en annan medlemsstat vilka inte har kunnat lösas genom samråd, ska underrätta rådet om detta för att bistå det i dess utvärdering av medlemsstaternas genomförande av detta rambeslut.

2. Rådet ska se över bestämmelserna i rambeslutet, särskilt när det gäller den praktiska tillämpningen i medlemsstaterna.

Artikel 21

Förhållandet till andra rättsliga instrument

1. Detta rambeslut ska samexistera med befintliga rättsliga instrument när det gäller förhållandet mellan medlemsstaterna, i den utsträckning instrumenten gäller framställningar om ömsesidig rättslig hjälp avseende bevis som omfattas av detta rambeslut, dock med förbehåll för punkt 2 och utan att det påverkar tillämpningen av befintliga rättsliga instrument som gäller förbindelserna mellan medlemsstaterna och tredjeland.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4 ska de utfärdande myndigheterna tillämpa den europeiska bevisinhämtningsordern om alla föremål, handlingar eller uppgifter som begärs av den verkställande staten faller inom tillämpningsområdet för detta rambeslut.

3. De utfärdande myndigheterna får använda ömsesidig rättslig hjälp för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som faller inom tillämpningsområdet för detta rambeslut, om de utgör en del av en vidare ansökan om hjälp eller om den utfärdande myndigheten i det enskilda fallet anser att detta skulle underlätta samarbetet med den verkställande staten.

4. Medlemsstaterna får ingå bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser efter det att detta rambeslut har trätt i kraft, förutsatt att dessa avtal eller överenskommelser gör det möjligt att fördjupa eller bredda målsättningarna med detta rambeslut och bidrar till att ytterligare förenkla och underlätta de förfaranden för bevisinhämtning som omfattas av detta rambeslut.

5. De avtal och andra överenskommelser som avses i punkt 4 får under inga omständigheter påverka förhållandet till de medlemsstater som inte är parter i dem.

6. Medlemsstaterna ska underrätta rådet och kommissionen om alla nya avtal eller överenskommelser som avses i punkt 4 inom tre månader från undertecknandet.

Artikel 22

Övergångsbestämmelser

Framställningar om ömsesidig rättslig hjälp som mottas före den 19 januari 2011 ska fortsatt regleras av befintliga instrument om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

Artikel 23

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 19 januari 2011.

2. Senast den 19 januari 2011 ska medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning.

3. Varje medlemsstat som avser att införliva det skäl för vägran som anges i artikel 13.1 f i den nationella lagstiftningen ska meddela rådets generalsekretariat detta vid antagandet av det här rambeslutet genom att avge en förklaring.

4. Tyskland får genom en förklaring förbehålla sig rätten att göra verkställigheten av en europeisk bevisinhämtningsorder beroende av kontroll av dubbel straffbarhet i fall som avses i artikel 14.2 och som rör terrorism, IT-brottslighet, rasism och främlingsfientlighet, sabotage, beskyddarverksamhet och utpressning eller svindleri, om det är nödvändigt att genomföra husrannsakan eller beslag för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern, utom om den utfärdande myndigheten har förklarat att det brott det gäller enligt den utfärdande statens lag omfattas av kriterier som anges i förklaringen.

Om Tyskland önskar använda denna punkt ska en förklaring med detta innehåll lämnas till rådets generalsekreterare när detta rambeslut antas. Förklaringen ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Kommissionen ska senast den 19 januari 2012 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut, vid behov åtföljd av förslag till lagstiftning.

6. Rådets generalsekretariat ska underrätta medlemsstaterna, kommissionen och Eurojust om de förklaringar som lämnats i enlighet med artiklarna 6 och 11 och denna artikel.

Artikel 24

Översyn

1. Varje medlemsstat ska varje år före den 1 maj informera rådet och kommissionen om alla eventuella svårigheter med anledning av artikel 13.1 som den har ställts inför vid verkställandet av europeiska bevisinhämtningsorder under föregående kalenderår.

2. I början av varje kalenderår ska Tyskland informera rådet och kommissionen om antalet fall i vilka skälen i artikel 23.4 för att vägra erkännande eller verkställande har åberopats under föregående år.

3. Senast den 19 januari 2014 ska kommissionen upprätta en rapport grundad på den information som erhållits enligt punkterna 1 och 2, åtföljd av de initiativ den anser vara lämpliga. På grundval av rapporten ska rådet se över detta rambeslut i syfte att överväga huruvida följande bestämmelser bör upphävas eller ändras:

— Artikel 13.1 och 13.3, samt

— Artikel 23.4.

Artikel 25

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

BILAGA

EUROPEISK BEVISINHÄMTNINGSORDER ([1])

Denna order har utfärdats av en behörig rättslig myndighet. Jag begär att de föremål, handlingar eller uppgifter som anges nedan inhämtas och översänds.

A.

Utfärdande stat: .....

Verkställande stat: .....

B.

Den rättsliga myndigheten har förvissat sig om

i) ☐ att inhämtandet av de föremål, handlingar eller uppgifter som begärs genom denna order är nödvändigt och proportionerligt för syftet med de förfaranden som anges nedan,

ii) ☐ att det skulle vara möjligt att i ett jämförbart inhemskt fall inhämta dessa föremål, handlingar eller uppgifter enligt lagen i den utfärdande staten, om de fanns tillgängliga på den utfärdande statens territorium, även om det kunde bli fråga om andra processuella åtgärder.

C. DEN RÄTTSLIGA MYNDIGHET SOM HAR UTFÄRDAT ORDERN

Officiellt namn:

.....

Företrädarens namn:

.....

Befattning (titel/grad):

.....

Kryssa för vilken typ av rättslig myndighet som utfärdade ordern:

☐ a) Domare eller domstol.

☐ b) Undersökningsdomare.

☐ c) Åklagarmyndighet.

☐ d) En annan rättslig myndighet, enligt den utfärdande statens definition, som i det enskilda fallet handlar i egenskap av utredande myndighet i straffrättsliga förfaranden, med behörighet att besluta om bevisinhämtning i gränsöverskridande fall i enlighet med nationell lagstiftning.

☐ Denna order har godkänts av en domare eller en domstol, undersökningsdomare eller åklagarmyndighet (se avsnitten D och O).

Ärendebeteckning:

.....

Adress:

.....

.....

Tfn (landsnummer) (riktnummer):

.....

Fax (landsnummer) (riktnummer):

.....

E-post: .....

Språk som kan användas i kontakter med den utfärdande myndigheten: .....

Kontaktuppgifter för kontaktpersonen(-erna) om det behövs ytterligare information om verkställigheten av denna order eller för att vidta nödvändiga praktiska åtgärder för översändandet av föremålen, handlingarna eller uppgifterna (i förekommande fall):

.....

([1]) Denna europeiska bevisinhämtningsorder ska utfärdas på eller översättas till ett av den verkställande statens officiella språk, eller ett annat språk som den verkställande staten accepterar.

D. DEN RÄTTSLIGA MYNDIGHET SOM GODKÄNT ORDERN (I FÖREKOMMANDE FALL)

Om ruta d i avsnitt C har kryssats i och denna order är godkänd, kryssa för vilken typ av rättslig myndighet som godkände ordern:

☐ a) Domare eller domstol

☐ b) Undersökningsdomare

☐ c) Åklagarmyndighet

Den godkännande myndighetens officiella namn:

.....

Företrädarens namn:

.....

Befattning (titel/grad):

.....

Ärendebeteckning:

.....

Adress:

.....

.....

Tfn (landsnummer) (riktnummer): .....

Fax (landsnummer) (riktnummer): .....

E-post: .....

E. NÄR EN CENTRAL MYNDIGHET GJORTS ANSVARIG FÖR DET ADMINISTRATIVA ÖVERSÄNDANDET OCH MOTTAGANDET AV ORDER OCH, I FÖREKOMMANDE FALL, FÖR ANNAN OFFICIELL KORRESPONDENS I DETTA SAMMANHANG

Den centrala myndighetens namn: .....

.....

Kontaktperson, i förekommande fall (titel/grad och namn): .....

.....

Adress: .....

.....

Ärendebeteckning: .....

Tfn (landsnummer) (riktnummer) .....

Fax (landsnummer) (riktnummer): .....

E-post: .....

F. DEN MYNDIGHET ELLER DE MYNDIGHETER SOM KAN KONTAKTAS (OM AVSNITT D OCH/ELLER E HAR FYLLTS I)

☐ Myndighet i avsnitt C

Kan kontaktas för frågor om:.....

☐ Myndighet i avsnitt D

Kan kontaktas för frågor om:.....

☐ Myndighet i avsnitt E

Kan kontaktas för frågor om:.....

G. SAMBAND MED EVENTUELLT TIDIGARE ORDER ELLER BESLUT OM FRYSNING

Ange i förekommande fall om denna order kompletterar en tidigare europeisk bevisinhämtningsorder eller är en uppföljning av ett beslut om frysning och, om så är fallet, lämna information som är relevant för att identifiera den tidigare ordern eller beslutet om frysning (datum för utfärdande av ordern eller beslutet, vilken myndighet ordern/beslutet översänts till och, om sådant finns, datum för översändande samt referensnummer som uppgetts av den utfärdande och verkställande myndigheten).

.....

.....

.....

.....

H. TYP AV FÖRFARANDE FÖR VILKET BEVISINHÄMTNINGSORDERN UTFÄRDADES

Kryssa för typ av förfarande för vilket bevisinhämtningsordern utfärdades

☐ a) med avseende på straffrättsliga förfaranden som inletts hos eller ska tas upp inför en rättslig myndighet med avseende på en straffbar gärning enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning, eller

☐ b) förfaranden som inletts hos administrativa myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning såsom överträdelser av rättsregler, och där ordern kan leda till förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål, eller

☐ c) vid förfaranden som inletts hos rättsliga myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning såsom överträdelser av rättsregler, och där ordern kan leda till fortsatta förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål.

I. SKÄL FÖR UTFÄRDANDET AV ORDERN

1. En sammanfattning av fakta och en beskrivning av de omständigheter under vilka det/de brott som ligger till grund för den europeiska bevisinhämtningsordern har begåtts, inbegripet tid och plats, i den utsträckning som de kommit till den utfärdande myndighetens kännedom:

.....

.....

.....

.....

Beskaffenhet och brottsrubricering för det eller de brott som ledde till den europeiska bevisinhämtningsordern och tillämplig lagbestämmelse som beslutet grundar sig på:

.....

.....

.....

.....

.....

2. Kryssa, i förekommande fall, för det eller de av följande brott som i den utfärdande staten är belagda med fängelse eller frihetsberövande straff på upp till minst tre år såsom de definieras i den utfärdande statens lag:

☐ Deltagande i en kriminell organisation

☐ Terrorism ([1])

☐ Människohandel

☐ Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi

☐ Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen

☐ Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen

☐ Korruption

☐ Bedrägeri, inklusive bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen i enlighet med konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen

☐ Tvätt av vinning av brott

☐ Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron

☐ It-brottslighet ([1])

☐ Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter

☐ Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse

☐ Mord och grov misshandel

☐ Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader

☐ Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan

☐ Rasism och främlingsfientlighet ([1])

☐ Organiserad stöld eller väpnat rån

☐ Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk

☐ Svindleri ([1])

☐ Beskyddarverksamhet och utpressning ([1])

☐ Förfalskning och piratkopiering

☐ Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar

☐ Förfalskning av betalningsmedel

☐ Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxtsubstanser

☐ Olaglig handel med nukleära eller radioaktiva ämnen

☐ Handel med stulna fordon

☐ Våldtäkt

☐ Mordbrand

☐ Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet

☐ Kapning av flygplan eller fartyg

☐ Sabotage ([1])

([1]) Om den europeiska bevisinhämtningsordern riktas till Tyskland, får den utfärdande myndigheten, i enlighet med den förklaring som Tyskland har gjort i enlighet med artikel 23.4 i rådets rambeslut 2008/978/EG av den 18 december 2008 om en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden, även fylla i ruta N.1 för att bekräfta att brottet/-brotten omfattas av de kriterier som Tyskland angivit för denna brottstyp.

3. Fullständig beskrivning av det/de brott som inte omfattas av punkt 2, för vilket/vilka ordern utfärdades:

.....

.....

.....

.....

.....

J. DE BERÖRDA PERSONERNAS IDENTITET

Information om identiteten på den eller de i) fysiska eller ii) juridiska person(er) mot vilken (vilka) förfaranden förs eller kan komma att föras:

i) Om det gäller fysiska personer

Namn: .....

Förnamn: .....

Namn som ogift (i förekommande fall): .....

Alias (i förekommande fall): .....

Kön: .....

Nationalitet: .....

ID-nummer eller socialförsäkringsnummer (om möjligt):

Födelsedatum: .....

Födelseort: .....

Bostadsort och/eller känd adress (om okänd, ange senast kända adress):

.....

Språk som förstås av den berörda personen (om detta är känt): .....

ii) Om det gäller juridiska personer:

Namn: .....

Form av juridisk person: .....

Namnförkortning, allmänt använt namn eller handelsnamn (i förekommande fall):

.....

Registrerat säte (om sådant finns): .....

Registreringsnummer (om sådant finns): .....

Den juridiska personens adress:

.....

K. FÖREMÅL, HANDLINGAR ELLER UPPGIFTER SOM BEGÄRS GENOM ORDERN

1. Beskrivning av vad som begärs genom ordern (kryssa för och fyll i lämplig ruta/lämpliga rutor):

☐ Föremål (närmare detaljer nedan):

.....

.....

.....

.....

☐ Handlingar (närmare detaljer nedan):

.....

.....

.....

.....

☐ Uppgifter (närmare detaljer nedan):

.....

.....

.....

.....

2. Den plats där föremålen, handlingarna eller uppgifterna finns (om okänd, senast kända plats): .....

.....

.....

.....

3. Om det gäller en annan person än den som avses i avsnitt J i) eller ii), information om identiteten på den eller de i) fysiska eller ii) juridiska person(er) som förmodas inneha föremålen, handlingarna eller uppgifterna:

i) Om det gäller fysiska personer:

Namn: .....

Förnamn: .....

Namn som ogift (i förekommande fall): .....

Alias (i förekommande fall): .....

Kön: .....

Nationalitet: .....

ID-nummer eller socialförsäkringsnummer (om möjligt):

Födelsedatum: .....

Födelseort: .....

Bostadsort och/eller känd adress (om okänd, ange senast kända adress):

.....

Språk som förstås av den berörda personen (om det är känt):

.....

ii) Om det gäller juridiska personer:

Namn: .....

Form av juridisk person: .....

Namnförkortning, allmänt använt namn eller handelsnamn (i förekommande fall):

.....

Registrerat säte (om sådant finns): .....

Registreringsnummer (om sådant finns): .....

Den juridiska personens adress:

.....

Annan adress/andra adresser där personen bedriver näringsverksamhet:

.....

L. VERKSTÄLLIGHET AV ORDERN

1. Tidsfristerna för verkställighet av ordern anges i rådets rambeslut 2008/978/RIF([1]). Om begäran är särskilt brådskande, ange en kortare frist och skälen för en sådan genom att kryssa för relevant ruta:

Tidigare tidsfrist ..... (dd/mm/åååå)

Skäl:

[ ] tidsfrister i förfarandet

[ ] andra särskilt brådskande omständigheter (specificera): .....

2. Kryssa för och fyll i, i förekommande fall:

☐ Den verkställande myndigheten ombeds iaktta följande formaliteter och förfaranden ([2])

.....

.....

.....

.....

☐ Bevisinhämtningsordern omfattar även andra föremål, handlingar eller uppgifter som den verkställande myndigheten upptäcker under verkställandet av denna order och utan ytterligare undersökningar anser vara relevanta för de förfaranden för vilka ordern utfärdades.

☐ Den verkställande myndigheten anmodas att ta emot vittnesmål från personer som är närvarande vid verkställandet av denna order och som har direkt koppling till föremålet för denna order.

M. RÄTTSMEDEL

1. Beskrivning av rättsmedel som finns tillgängliga för de berörda parterna, inklusive tredje man i god tro, i den utfärdande staten, samt nödvändiga åtgärder att vidta:

.....

.....

.....

.....

2. Domstol vid vilken talan får väckas:

.....

.....

3. Information om vem som får väcka talan:

.....

.....

4. Tidsfrist för väckande av talan:

.....

.....

5. Myndighet i den utfärdande staten som kan tillhandahålla ytterligare information om förfaranden för tillgång till rättsmedel i den utfärdande staten och huruvida det finns tillgång till rättshjälp och tolkning och översättning:

Namn: .....

Kontaktperson (i tillämpliga fall): .....

Adress: .....

Tfn (landsnummer) (riktnummer): .....

Fax (landsnummer) (riktnummer):.....

E-post: .....

([1]) EUT L 350, 30.12.2008, s. 72.

([2]) Den verkställande myndigheten förutsätts iaktta de formaliteter och förfaranden som anges av den utfärdande myndigheten, såvida de inte strider emot grundläggande principer i den verkställande statens lagstiftning. Detta skapar emellertid ingen skyldighet att vidta tvångsåtgärder.

N. SLUTBESTÄMMELSER OCH UNDERSKRIFT

1. Frivillig information som endast lämnas i fråga om Tyskland:

☐ Härmed förklaras att det (de) brott som är aktuella enligt den utfärdande statens lagstiftning omfattas av de kriterier som Tyskland har angett i sin förklaring i enlighet med artikel 23.4 i rambeslut 2008/978/RIF.

2. Annan information av relevans för ärendet, om sådan föreligger:

.....

.....

3. Begärt sätt för översändande av föremålen, handlingarna eller uppgifterna:

☐ e-post

☐ fax

☐ i original per post

☐ på annat sätt (specificera):

.....

4. Den utfärdande myndighetens och/eller dess företrädares underskrift som intygar att innehållet i den europeiska bevisinhämtningsordern är riktigt:

.....

Namn: .....

Befattning (titel/grad): .....

Datum: .....

Officiell stämpel (om sådan finns):

O. OM AVSNITT D FYLLS I, UNDERSKRIFT AV OCH DETALJER OM GODKÄNNANDE MYNDIGHET

.....

Namn: .....

Befattning (titel/grad):

.....

Datum:

.....

Officiell stämpel (om sådan finns):

(1) EUT L 350, 30.12.2008, s. 72.

UTTALANDE AV FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND

Om det vid verkställigheten av ett europeiskt bevisupptagningsbeslut enligt rådets rambeslut 2008/978/RIF av den 18 december 2008 om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut avseende föremål, handlingar eller uppgifter som ska företes i brottmål [1] krävs husrannsakan eller beslag, förbehåller sig Förbundsrepubliken Tyskland rätten att enligt artikel 23.4 i det rambeslutet låta verkställigheten bli föremål för kontroll av dubbel straffbarhet i de fall då brotten hänför sig till terrorism, it-brottslighet, rasism och främlingsfientlighet, sabotage, beskyddarverksamhet och utpressning samt svindleri som förtecknas i artikel 14.2 i det rambeslutet, såvida inte den utfärdande myndigheten har fastställt att brottet i fråga uppfyller följande kriterier enligt den utfärdande statens lagstiftning:

Terrorism:

— En gärning som utgör ett brott enligt den internationella konventionen av den 13 april 2005 om bekämpande av nukleär terrorism, den internationella konventionen av den 9 december 1999 om bekämpande av finansiering av terrorism eller enligt någon av de konventioner som förtecknas i bilagan till denna, eller

— en gärning som är straffbar enligt rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism [2], eller

— en gärning som är förbjuden enligt Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1624 (2005) av den 14 september 2005.

It-brottslighet:

Brott enligt rådets rambeslut 2005/222/RIF av den 24 februari 2005 om angrepp mot informationssystem [3] eller avsnitt I avdelning 1 i Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet av den 23 november 2001.

Rasism och främlingsfientlighet:

Brott enligt definitionen i rådets gemensamma åtgärd 96/443/RIF av den 15 juli 1996 om åtgärder mot rasism och främlingsfientlighet [4].

Sabotage:

Olagliga gärningar som uppsåtligt orsakar omfattande skador på en statlig anläggning, annan offentlig anläggning, ett system för kollektivtrafik eller annan infrastruktur, vilka medför eller sannolikt medför betydande ekonomisk förlust.

Beskyddarverksamhet och utpressning:

Att genom hot, tvång eller varje annan form av hotelser utkräva varor, löften, eller undertecknande av ett dokument som innebär eller kan medföra skyldighet, frånhändande eller upphävande.

Svindleri:

Användning av falskt namn, falskt förebärande av ställning eller bedrägligt förfarande för missbruk av människors förtroende eller goda tro i syfte att tillägna sig något som tillhör en annan person.

---

[1] EUT L 350, 30.12.2008, s. 72.
[2] EGT L 164, 22.6.2002, s. 3.
[3] EUT L 69, 16.3.2005, s. 67.
[4] EGT L 185, 24.7.1996, s. 5.